

SVENTADIENIO BALSAI

II metai

Adelaide, 1954 m. spalio mėn. 17 d., 19 Sekmad. po Sekminių. Nr. 39 (77)

LIET. BIBLIOT. TARNYBOS
LŪJANA

A P S I R E I Š K I M A I M E K S I K O J E (II)

Bet grįžus Jonui namo, jo laukė staigmena: jo dėdė Jonas Bernardinas buvo sunkiai susirgęs karštine. Jonas tuojau pašaukė kaimo gydytoją, bet šis nedaug ką žolelėmis galėjo padėti. Praėjo naktis, išaušo rytas, ir ligonio sveikata nesitaisė. Jis prašė, kad Jonas nu-eitų į miestelį ir parvestų Tėvą pranciškoną su Sakramentais. Pranciškonai, be to, mokėjo ir gydyti.

Norėdamas kuo greičiau suvaikščioti, Jonas nutarė nebelipti per kalną, nors tai buvo tiesesnis kelias, bet bėgti aplinkui. Mat, galvojo išvengsiąs susitikimo su Ponia ir bereikalingo gaišto. Nepaisant to, jam einant pro šalį, Ponia nusileido nuo kalno ir paklausė, kur jis taip skubas. Jonas paaiškino, kad jo dėdė sunkiai sergas, ir kad jis noris kuogreičiausiai pakviesti kunigą. Ponia jam liepė nebijoti nei tos ligos nei kitų ligų, nes Ji Pati esanti viltis ir išgelbėjimas. Dėdė ta liga nemirsiąs. Jis jau esąs sveikas.

Jonas išdrąsino. Jei Dangaus Karalienė jam pasakė, kad jo dėdė sveikas, argi jam dar reikia abejoti? (Ir iš tikro, kaip vėliau paaiškėjo, tuo metu jo dėdė staiga išgijo). Savo tikėjimą jis norėjo parodyti darbu: sakė tuojau eisiąs pas vyskupą, visiškai nesustodamas Tlaltelolke pas vienuolius. Ji davė jam nurodymų: "Eik, sūnau, į kalno viršūnę, kur mane pamatei pirmą kartą ir kur tau daviau pirmąjį paliepimą. Ten rasi įvairiausių gėlių. Prisirink jų ir atiek čia." Jonas Diego tuojau užkopė augstyn. Koks buvo jo nustebimas, kai jis ten pamatė įvairių gražiausių rožių, kurios ten žydėjo, nors ne laikas buvo žydėti - augštai buvo labai šalta. Ten paprastai buvo tik akmenys, dagiai ir keli krūmokšniai. Tos gėlės kvėpėjo, rasa kaip blizgą perlai dengė jų žiedų lapelius. Prisiskynęs didelę puokštę rožių ir pasikišęs jas po skvernu, jis nulipo žemyn. Ponia paėmė gėles, jas gražiai sutvarkė ir, įteikusi Jonui, tarė: "Mano sūnau, ši rožių puokštė yra ženklas, kurį turi nunešti Vyskupui. Pasakyk jam mano vardą, kad jį pamatys mano valią, kurią turės įvykdyti. Tu būsi mano pasiuntinys, pilnai vertas mano pasitikėjimo. Tau pabrėžiu, kad tik Vyskupo akivaizdoje atskleisi apsiausto skverną ir parodysi, ką neši. Nieko nenuslėpk, pasakodamas. Sakyk, kad aš tau liepiu eiti į kalno viršūnę ir kad tu ten radai apščiai gėlių, kurias surinkai. Ir dar pakartok visa, ką matei ir kuo stebėjais, kad Ganytojas pasiryžtų statyti bažnyčią, kurios prašiau."

Ramus traukė Jonas į Meksikos miestą, paslėpęs po apsiaustu brangią dovaną. Atvykęs į Vyskupo rūmus, prašėsi įleidžiamas pas Vyskupą. Tarnai nesiskubino leisti. Gal dėl to, kad buvo dar ankstus rytas, bet greičiau dėl nepasitikėjimo. Jonas kantriai laukė. Matydami, kad jis kažką slepia po apsiaustu, iš smalsumo jie ėmė prašyti,

kač parodytų. Jonas matė, kad neišvengs neparodęs, taigi truputį praskleidė apsiaustą, ir pasirodė gražios kastiliškos rožės. Tarnai buvo be galo nustebinti. Jie tris kartus bandė rožes atimti, bet Jonas apsigynė ir nedavė. Pagaliau jie apie gėles papasakojo Vyskupui, ir šis paprašė Joną atvesti.

Vos įėjęs į vidų, jis žemai nusilenkė ir visa papasakojo Vyskupui. Jis pildęs tai, ko Vyskupas prašęs, ir iš Dangaus Karalienės Marijos reikalavęs norimo ženklą. Ji sutikusi duoti ženklą ir jį nusiuntusi į kalno viršūnę, kad pririnktų rožių. Nors jis ir žinojęs, kad ten ne vieta gėlėms augti, neabejojęs ir lipęs. Augštai pamatęs tikrą žemės rojų, kur augo įvairiaspauvės gėlės, rasos gaivinanos ir kvepiančios. Jų prisiskynęs, nulipęs žemyn, ir Ponia jas tik gražiau sutvarkiusi ir liepusi laikyti po apsiaustu. "Štai jos. Pamatykite ir priimkite" - tarė jis.

Staiga Jonas atskleidė savo apsiaustą (vad. tilmą). Gėlės iškrito žemėn, skleisdamos malonų kvapą. Jonas su džiaugsmu žvelgė į jas, patenkintas atlikęs savo uždavinį. Bet tai dar ne viskas. Vyskupo akis atkreipė kitas dalykas. Jis pakilo iš savo sosto ir puolė ant kelių. Jo lūpos ėmė tarti maldos žodžius, akys prisipildė ašarų. Jo žvilgsnis buvo nukreiptas ne į gėles žemėje, bet į Jono apsiaustą. Ir pats Jonas išvydo stebuklą: ten, kur anksčiau buvo paslėptos gėlės, apsiausto vidinėj pusėj buvo išpieštas paveikslas Švč. Mergelės, kokia Ji buvo jam pasirodžiusi ant Tepejako kalno.

Tą dieną Vyskupas neišleido Jono į namus. Nusiautęs jo apsiaustą, ilgai pats su patarėjais tyrė nuostabųjį Marijos paveikslą. Kitą dieną kartu su Jonu vyko į kalną, kur buvo pasirodymai, ir ten užplaukavo tuč tuojau statyti koplyčią. Jos vietoj šiandien stovi iškilminga bazilika. Švč. Mergelės gražusis paveikslas buvo iškirptas iš apsiausto, idėtas į puikius rėmus ir patalpintas altoriuje šventovės, kuri netrukus pavadinta Švč. Guadalupės Marijos šventove.

Stebuklingasis paveikslas amžiu būgyje nekartą buvo nešamas procesijose, kai kraštą ištikdavo nelaimės. Dievo Motinos gausus užtarimas lydėjo meksikiečių žingsnius.

(Pagal žinomos rašytojos Frances Parkinson Keyes knygą "The Grace of Guadalupe", London 1951. Knyga parašyta, ištyrinėjus Meksikoje visus archyvus ir dokumentus).

-----*****O*****-----

Ši Sekmadienį, spalio 17 d., pamaldos Adelaidėje 10,30 val. Šv. Mišių metu pirmoji rinkliava (paprastai kapeliono reikalams) bus skiriama TT Jėzuitų Urugvajuje statomos Nekalč. Marijos Širdies bažnyčios reikalams. Tėvas misijonierius J. Bružikas S.J. širdingai dėkoja visiems aukojusiems. - Ir šiaip kas nori, gali paaukoti kokią auką, kurią kapelionas persiųs T. Gaideliui į Sydnejų, o jis T. Bružikui.

MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ IŠKYLA įvyksta šį sekmadienį, spalio 17 d. Vykstame į Mount Lofty apylinkes iš Centrinės geležinkelio stoties. Traukinys išeina 10 val. 20 min. Šv. Mišias išklausome anksti rytmetį savo apylinkės bažnyčiose. Kelionė kainuos 2/-. Pasiiman sumuštinų.

VALDYBA.

Kun. P. Jatulis, Archbishop's House, West Tce., ADELAIDE, S.A. (LA 3551)
Kun. L. Kemėšis, St. John of God Hospital, RIVERVALE, W.A. (ML 411)